

af Aaløbet og en Gennemskæring af Ribe Holme, og de have dertil udtalt, at de ikke kunde være med til at yde noget dertil. Det forundrer mig i høj Grad, at den højtærede Trafikminister har forespurgt, om Byraadet vilde kunne yde noget til den sidste Sags Fremme, thi det kan dog ikke være den højtærede Trafikministers Mening, at en Regulering af Aaløbet, uden at der gøres det mindste andet, kunde faa den fjerneste Betydning for Byens Fremtid. Selvfølgelig er det ikke uden Betydning, men at det skulde være noget, som kunde hjælpe Ribe By, er det vanskeligt at forstaa, at den højtærede Minister kan mene. Jeg forstaaer udmærket godt, at Byraadet fuldstændig har afslaaet at ville yde noget til denne Sags Fremme, fordi den i Virkeligheden ikke betyder noget for Ribe Bys Fremtid, og det var jo dog Forudsætningen, da Kommissionen blev nedsat, at der netop skulde findes paa noget, hvorved Ribe By kunde hjælpes, saaledes at Egnen derovre ikke stadig skulde affolkes. Meningen var altsaa ikke, at man i første Linie af Ribe By skulde kræve store Ofre, men det, der var Tale om, var netop, at der fra Statens Side skulde bringes Ofre, for at den gamle Grænseby derved ikke fuldstændig skulde gaa til Grunde.

Der er fra Ingeniørernes Side ikke det mindste at indvende mod en Havn ved Ribe, og at det stadig har været det, der har været Tale om, kan man se ved at følge den Udvikling, som er gaaet for sig derovre. I 1855—56 blev der med stor Bekostning fra Byens Side gravet en Kanal, som i Virkeligheden under de nuværende Forhold ikke har ret stor Betydning, fordi Løbet fra Enden af Kanalen, hvor Aaen begynder, altsaa Fortsættelsen af Kanalen ind til Ribe, ikke kan besejles. Det var det, som skulde rettes her paa en saadan Maade, at vi kunde faa en Fiskerihavn derude. Jeg udtalte sidst, at vi havde forskellige Erklæringer fra Autoriteter paa Fiskerivæsenets Omraade om, at en Havn ved Ribe absolut vilde hjælpe. Vi have en Erklæring fra store Fiskeriforeninger oppe i det nordlige Jylland, hvori udtales, at de vilde anse det for at være heldigt ikke alene for Ribe By, men for Fiskeriet i det hele, hvis vi kunde faa anlagt en Havn ved Ribe.

Jeg staar ikke her og taler om lokale Forhold, der kunne sammenlignes med en forandret Toggang eller Udvidelse af en Station, jeg vilde ønske, at jeg havde været i det heldige Tilfælde, at det var

saadanne smaa Sager, jeg havde at omtale her for det høje Ting, men det er i Virkeligheden en Livssag for denne Egn, om disse Sager fremmes nu, eller om de for lange Tider skulde begraves, og jeg vil rette en inderlig Appel til det høje Ting om, at det vil være med til at fremme disse to Sager saaledes, at den daarlige Tilstand, der er i Ribe, kan afhjælpes.

Slengerik: Endskønt jeg nærer den allerstørste Interesse for det Fæstespørgsmaal, som nu er rejst her i Landet, skal jeg dog ikke paa det nuværende Tidspunkt opholde mig videre ved denne Sag og behøver det jo heller ikke, navnlig af den Grund, at der fra min Ordførers Side er blevet holdt et saa udmærket Foredrag om den Sag her i Salen, jeg kan ikke have noget væsentligt at føje dertil. Der er kun en Ting, jeg vil bede vore Repræsentanter her i Folketinget, der have Fæstere i deres Valgkredse, om, og det er at gøre, hvad de kunne, for at faa Fæsterne til at staa solidarisk i dette Spørgsmaal, faa Fæsterne gjort begribeligt, at skulde de nu faa en Løsning af denne Sag, som de kunne være tjente med, maa de holde sammen om Sagen. Forholdet er nemlig, at Fæstere paa visse Egne — jeg ved ikke, om det betegner noget specielt, at netop i den Kreds, det ærede Medlem for Kerteminde (Pinstrup) repræsenterer, er Forholdet et saadant — sige: Vi have det udmærket godt, som vi have det, og vi ville ikke være med til at rejse nogen Bevægelse. Jeg tror ikke, en saadan Synsmaade er Vidnesbyrd om nogen god Kultur. Jeg tror, det er en daarlig Kultur hos Fæstere, at naar blot de selv have det godt, bryde de sig ikke om at være med til at hjælpe deres Standsfæller til at faa det godt. Jeg tror, at man maa kunne gøre Fæsterne forstaaeligt, at skal denne Sag løses paa en for dem tilfredsstillende Maade, særlig for dem, der have det mindst godt, maa de alle staa sammen og ikke falde fra hverandre.

Jeg har nogle Bemærkninger at gøre til den højtærede Landbrugsminister i Anledning af det Standpunkt, han indtog overfor Spørgsmaalet om Afholdelse af politiske Foredrag i Husmandsforeningerne. Det forekommer mig, at den højtærede Landbrugsministers Standpunkt her er et Udslag af en gammel Kultur. Det er en Kultur, vi have kendt her i Landet fra for adskillige Aar siden. Det var i gamle Dage, da Højre sad og raadede og rege-